Hukuk Bölümü 2011/82 E. , 2011/131 K.

- MUHTELIF VERGI BORÇLARI NEDENIYLE DAVACININ EMEKLI AYLIĞININ 1/3'ÜNE, 6183 SAYILI KANUN HÜKÜMLERI UYARINCA 2004 YILINDA KONULAN HACZIN KALDIRILMASI ISTEMIYLE AÇILAN DAVANIN İDARİ YARGI YERİNDE ÇÖZÜMLENMESI GEREKTIĞI HK.

- AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUN (6183) Madde 54
- UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAKKINDA KANUN (2247) Madde 27
- SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNU (5510) Madde 88
- İDARİ YARGILAMA USULÜ KANUNU (2577) Madde 15
- SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN (5754) Madde 56
- SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNU (5510) Madde 101
- BÖLGE İDARE MAHKEMELERİ, İDARE MAHKEMELERİ VE VERGİ MAHKEMELERİNİN KURULUŞU VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN (2576) Madde 6
- SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNU (5510) Madde 93
- AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUN (6183) Madde 1
- SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNU (5510) Madde 4
- BÖLGE İDARE MAHKEMELERİ, İDARE MAHKEMELERİ VE VERGİ MAHKEMELERİNİN KURULUŞU VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN (2576) Madde 6

"İçtihat Metni"

Davacı : İsmail Hakkı Sağlam

Vekili : Av. Şener Aşan

Davalı : Karadeniz Vergi Dairesi Müdürlüğü

Vekili : Müş.Haz. Av. Selvet Karslı

O L A Y : Emekli Sandığının 43.791.108.0 sicil numaralı memur emeklisi, aynı zamanda Karadeniz Vergi Dairesinin 7380067563 sicil numaralı vergi yükümlüsü olan Davacının emekli maaşının 1/3 'üne, vergi borçlarına karşılık İdarece 6183 Sayılı Yasa uyarınca, 25.06.2004 tarih ve 7507 sayılı Haciz Bildirisiyle haciz konulmuştur.

Davacı, 26.02.2010 tarihli dilekçesi ile, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasasının 93.maddesinin 1. fıkrasına göre yapılan bu kesintinin hiçbir şekilde muvafakati olmadığı halde sürdürülmesinin yasanın emredici kuralına aykırı olduğundan kaldırılmasını istemiş, bu isteği davalı İdarenin 23.03.2010 gün 5945 sayılı işlemi ile reddedilmiştir. Davalı İdarece ret gerekçesi olarak; 16.12.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasasının 93. Maddesine göre Emekli Aylıklarına konan Haciz işlemlerine yeni hükümler getirilmiş olduğunu, Kanunun "5434 Sayılı Kanuna ilişkin Geçiş Hükümleri" başlığı altında yer alan geçici 4'üncü maddesinde konu hakkındaki uygulamaya açıklık kazandıracak hükümlere yer verilmiş bulunduğunu, söz konusu maddede "Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibariyle 08/06/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanuna göre; aylık, tazminat, harp malullüğü zammı, diğer ödemeler ve yardımlar ile 08/02/2006 tarihli ve 5454 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre ek ödeme verilmekte olanlara, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanunda kendileri için belirtilmiş olan şartları haiz oldukları müddetçe bunların ödenmesine devam olunur...." hükmüne yer verildiğini; buna göre, 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre bağlanan aylıklar hakkında 5510 sayılı Kanunun 93'üncü maddesi hükmünün uygulanmasının mümkün bulunmadığını; 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce yürürlükte olan hükümlerin uygulanmasına devam edilmesinin gerekmekte olduğunu; bu hüküm ve açıklamalar birlikte değerlendirildiğinde, vadesi geçmiş vergi borçlarını tahsili için mükelleflerin emekli maaşlarına haciz uygulanması sırasında, emekliliğin hangi Kanun kapsamında gerçekleştirildiği dikkate alınarak işlem yapılmasının gerekli olduğunu, bu nedenle maaşının üzerine konan haczin kaldırılması mümkün olmadığından, haczin davam etmesi gerektiğini savunmuştur.

Davacı vekili, müvekkilinin haczin kaldırılması istemiyle davalı İdareye yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali ve haczin kaldırılması istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

TRABZON VERGİ MAHKEMESİ; 20.05.2010 gün ve E:2010/312, K:2010/287 sayı ile, 2576 sayılı Yasanın 6. maddesinde; "Vergi mahkemeleri: a) Genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davaları, b) (a) bendindeki konularda 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları,c) Diğer kanunlarla verilen işleri, çözümler." hükmüne yer verilmiş olduğu; 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 101. maddesinde "Bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar iş mahkemelerinde görülür." hükmünün getirildiği; dosyanın incelenmesinden, memur emeklisi olan davacının Emekli Sandığından almakta olduğu emekli aylığına muhtelif vergi borçları nedeniyle 2004 yılı Ekim ayında haciz konulduğu, ancak 2008 yılında yürürlüğe konulan 31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 17.4.2008 gün ve 5754 sayılı Kanunun 56. maddesiyle değişik 93.maddesi gereğince davacı tarafından emekli aylığına haciz uygulanamayacağı ileri sürülerek haczin kaldırılması istemiyle 26.2.2010 günlü dilekçeyle davalı idareye başvuruda bulunulduğu, davalı idarece aynı Kanunun geçici 4. maddesi gerekçe gösterilerek dava konusu işlemle istemin reddedildiği, bu durum üzerine söz konusu işlemin iptali ve haczin kaldırılması istemiyle görülmekte olan davanın açıldığının anlaşıldığı; yukarıda anılan mevzuat hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden, genel bütçeye, il özel idarelerine, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin uyuşmazlıklar ile bu konularda 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin uyuşmazlıklara ilişkin davaların görüm ve çözümünde vergi mahkemelerinin görevli olduğu, ancak 5510 sayılı Yasa hükümlerinin uygulanmasına ilişkin uyuşmazlıkların görüm ve çözümünde aynı Yasada aksine Hüküm bulunmadıkça iş mahkemelerinin görevli olduğu, anılan Yasanın 101. maddesi gereğince görevli mahkemenin belirlenmesinde, emekli aylıklarına konulmuş olan haczin vergi borcundan veya özel hukuk hükümlerine tabi borçlardan dolayı konulmuş olmasının değil uyuşmazlığın 5510 sayılı Yasa hükümlerinin uygulanmasından doğup doğmadığının göz önüne alınması gerektiği sonuçlarına varılmış olduğu; bu duruma göre, davacının Emekli Sandığından bağlanmış olan emekli aylığına 2004 yılında haciz konulmasından sonra, 2008 yılında yürürlüğe giren 5510 sayılı Yasanın 93. maddesi gereğince söz konusu haczin kaldırılması istemiyle yapılmış olan başvurunun aynı Yasanın geçici 4.maddesi gereğince reddedilmesi işleminin iptali ve haczin kaldırılmasına karar verilmesi istemiyle açılmış olan davaya konu

uyuşmazlığın; vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümler ile bunların zam ve cezalarına yönelik hükümlerin ve aynı konularda 6183 sayılı Yasa hükümlerinin uygulanmasından değil, 5510 sayılı Yasanın 93.maddesi ile geçici 4. maddesinin uygulanmasından kaynaklanmakta olması karşısında, anılan Yasanın 101. maddesinin açık hükmü gereğince uyuşmazlığın görüm ve çözümünde vergi mahkemesinin değil iş mahkemesinin görevli olduğu sonucuna varıldığı, açıklanan nedenlerle, 5510 sayılı Yasanın 101. Maddesi uyarınca iş mahkemelerinin görev alanında bulunan uyuşmazlığa yönelik davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görevsizlik nedeniyle reddine karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, müvekkilinin emekli aylığına konulan haczin kaldırılmasına karar verilmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

TRABZON İŞ MAHKEMESİ: 30.12.2010 gün ve E:2010/732, K:2010/989 sayı ile, Davacı vekilinin 20.09.2010 havale tarihli dava dilekçesine özetle yer verdikten sonra; davalı kurum vekilinin 08.10.2010 havale tarihli cevap dilekçesinde özetle; görevli mahkemenin iş mahkemesi olmadığını, davalı ile davacı arasında bir hizmet akdi bulunmadığını, iş uyuşmazlığı doğmayan, amme icrasından doğan bu uyuşmazlığın haczi Trabzon İcra Mahkemesine ait olduğunu, yapılan haciz uygulaması maaş ödemesinin doğumu, kaldırılması veya düzeltilmesi yönünden sosyal güvenlik sorunu olmadığını, haciz işleminin 6183 sayılı yasaya uygun olduğunu, idare mahkemesine başvurunun yargı yolu ayrımı nedeniyle süreyi kesmediğini beyanla davanın reddini talep etmiş bulunduğu; davanın, Emekli Sandığına tabi memur emeklisinin, vergi borçları nedeniyle vergi dairesi tarafından yaşlılık aylığı üzerine konulan haciz işleminin kaldırılması talebine ilişkin olduğu; Mahkemelerince, davacıya ait tahsis dosyası ile kurumda mevcut haciz işlemine dayanak teşkil eden işlem dosyasının getirtildiği; dosyanın incelenmesinde, davacının 1997 -1998 -1999 yıllarına ilişkin toplam 2.269,11 TL vergi borcu nedeniyle Ekim 2004 tarihi itibariyle Emekli Sandığı Genel Müdürlüğünden almış olduğu aylıkları üzerine haciz şerhi konularak kesinti yapıldığının anlaşıldığı; davacının Trabzon Vergi Mahkemesinde açmış olduğu ve 2010/312 esas, 2010/287 karar sayılı dosyası ile görülen davada söz konusu uyuşmazlığın 5510 sayılı yasanın 93. maddesi ile geçici 4. maddesinin uygulanmasından kaynaklandığı ve anılan yasanın 101. maddesi gereği uyuşmazlığın çözüm yerinin İş Mahkemesi olduğundan bahisle görevsizlik nedeniyle davanın reddine karar verilmiş olduğu; kurum alacaklarının tahsilinde 6183 sayılı yasanın uygulanacağı ve uyuşmazlıklarda iş Mahkemesinin görevli olacağına ilişkin 5510 sayılı yasanın 88. maddesindeki düzenlemelerin Sosyal Güvenlik Kurumunun alacaklarına ilişkin bulunduğu, dava konusu uyuşmazlığın vergi alacağı olduğu, SGK alacağı olmadığı; 5510 sayılı yasanın 101. maddesinde yer alan bu kanun hükümlerinin uygulanması ile ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkları, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortası uygulanmasına ilişkin sigorta hukukunu ilgilendiren uyuşmazlıklar olarak anlamak gerektiği; çoğu uyuşmazlıkta birçok kanunun birlikte uygulanması ve yorumlanmasının ortaya çıkabilmekte olduğu, somut olayda 5510 sayılı yasanın 93. maddesi ile birlikte Vergi Dairesinin 6183 sayılı yasaya dayanarak yaptığı bir yasa uygulamasının mevcut olduğu; 2576 sayılı yasanın 6. maddesinin, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasını Vergi Mahkemelerinde bakılacağını düzenlediği, 6183 sayılı yasa uygulamalarının, aksine hüküm bulunmadığı sürece esas itibariyle idari yargının görevinde bulunduğu, nitekim; kanun koyucunun, 5510 sayılı yasanın 101. maddesindeki düzenlemeye rağmen yine 5510 sayılı yasanın 88. maddesinin 19. fıkrasında kurumun süresi içinde ödenmeyen prim ve diğer alacaklarının tahsilinde 6183 sayılı yasanın uygulanacağı ve 6183 sayılı yasanın uygulanmasından doğacak bu uyuşmazlıkların çözümlenmesinde iş mahkemesinin yetkili olduğu hususunu ayrıca düzenlemiş olduğu, bundan amacın, kurumun prim ve diğer alacaklarının tahsilinde idari yargı yerine iş mahkemesinin yetkisini sağlamak olduğu, aksi halde 101. Maddedeki düzenleme karşısında yeniden 88. maddedeki düzenlemeye gerek bulunmadığı; olayda uygulanacak kanunun, sadece 5510 sayılı kanun hükümleri olmadığı, örneğin 6183 sayılı yasanın uygulanmasına ilişkin davaların vergi mahkemesinin görevine girdiği, uyuşmazlığın sosyal güvenlik hukuku ve iş hukuku ile ilgili uyuşmazlık olmayıp vergi dairesinin vergi borcundan dolayı yapmış olduğu işleme ilişkin olduğu ve söz konusu idari işlemin idari yargının görevi kapsamında kaldığı sonuç ve kanaatine varıldığı gerekçesiyle; dava dilekçesinin reddine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mahmut BİLGEN, Erdoğan BUYURGAN, Sıddık YILDIZ, Nüket YOKLAMACIOĞLU, Muhittin KARATOPRAK ve Sedat ÇELENLİOĞLU'nun katılımlarıyla yapılan 06.06.2011 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Dr. İlknur ALTUNTAŞ ile Danıştay Savcısı Mehmet AKKAYA'nın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ :

Dava, muhtelif vergi borçları nedeniyle davacının emekli aylığının 1/3'üne, 6183 sayılı Kanun hükümleri uyarınca 2004 yılında konulan haczin kaldırılması istemiyle açılmıştır.

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun'un "Amme Alacağının Cebren Tahsili" hakkındaki İkinci Kısmın Birinci Bölümü'nde yer alan 54-76. maddelerinde cebren tahsil ve takip esasları genel olarak düzenlenmiş olup, "Haciz" başlığını taşıyan 62. maddesinde, "Borçlunun, mal bildiriminde gösterilen veya tahsil dairesince tesbit edilen borçlu veya üçüncü şahıslar elindeki menkul malları ile gayrimenkullerinden, alacak ve haklarından amme alacağına yetecek miktarı tahsil dairesince haczolunur.

(Ek fıkra: 16/7/2004-5228/12 md.) Maliye Bakanlığı amme alacaklarının takibinde haczolunacak malların tespiti amacıyla yapılacak mal varlığı araştırmasının şekli, alanı ve kapsamı ile araştırma yapılacak amme alacaklarının türü ve tutarını belirlemeye yetkilidir. Bu yetki alacaklı amme idaresi itibarıyla da kullanılabilir.

Borçlu tarafından başkasının olduğu beyan veya üçüncü şahıs tarafından ihtiyaten haciz veya istihkak iddia edilmiş bulunan malların haczi en sonraya bırakılır.

Ancak haczolunan gayrimenkul artırmaya çıkarılmadan, borçlu, borcun itfasına yetecek menkul mal veya vadesi gelmiş sağlam alacak gösterirse gayrimenkul üzerinde haciz baki kalmak üzere gösterilen menkul veya alacak da haczolunur.

Şu kadar ki, bu suretle mahcuz kalan gayrimenkulün idare ve işletmesine ve hasılat ve menfaatlerine tahsil dairesi müdahale etmez.

Tahsil dairesi alacaklı amme idaresi ile borçlunun menfaatlerini mümkün olduğu kadar telif etmekle mükelleftir";

"Kısmen haczedilebilen gelirler" başlığını taşıyan 71. maddesinde, "(Değişik madde: 26/11/1980 - 2347/9. md.) Aylıklar, ödenekler, her çeşit ücretler, intifa hakları ve hasılatı, ilama bağlı olmayan nafakalar, emeklilik aylıkları, sigorta ve emeklilik sandıkları tarafından bağlanan gelirler kısmen haczolunabilir. Ancak haczolunacak miktar bunların üçte birinden çok dörtte birinden az olamaz.

Asgari ücreti aşmayan aylık gelirlerin onda birinden fazlası haczolunamaz." hükmü yer almıştır.

Öte yandan, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun "Devir, temlik, haciz ve Kurum alacaklarında zamanaşımı" başlığını taşıyan 93. maddesinin birinci fıkrasında, "(Değişik birinci fıkra: 17/4/2008-5754/56 md.) Bu Kanun gereğince sigortalılar ve hak sahiplerinin gelir, aylık ve ödenekleri, sağlık hizmeti sunucularının genel sağlık sigortası hükümlerinin uygulanması sonucu Kurum nezdinde doğan alacakları, devir ve temlik edilemez. Gelir, aylık ve ödenekler; 88 inci maddeye göre takip ve tahsili gereken alacaklar ile nafaka borçları dışında haczedilemez. Bu fıkraya göre haczi yasaklanan gelir, aylık ve ödeneklerin haczedilmesine ilişkin talepler, borçlunun muvafakati bulunmaması halinde, icra müdürü tarafından reddedilir."; "Uyuşmazlıkların çözüm yeri" başlığını taşıyan 101. maddesinde, " Bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar iş mahkemelerinde görülür."; "5434 sayılı Kanuna ilişkin geçiş hükümleri" başlığını taşıyan geçici 4. maddesinin birinci fıkrasında, "(Değişik: 17/4/2008-5754/68 md.) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanuna göre; aylık, tazminat, harp malûllüğü zammı, diğer ödemeler ve yardımlar ile 8/2/2006 tarihli ve 5454 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre ek ödeme verilmekte olanlara, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanunda kendileri için belirtilmiş olan şartları haiz oldukları müddetçe bunların ödenmesine devam olunur…." hükümlerine yer verilmiş; belirtilen hükümler 2008 yılı Ekim ayı başında yürürlüğe girmiştir.

Son olarak 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun'un, "Vergi Mahkemelerinin görevleri" başlığını taşıyan 6. maddesinde, " (Değişik: 24/2/1988 - 3410/2. md.)

Vergi mahkemeleri:

a) Genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davaları,

b) (a) bendindeki konularda 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları,

c) Diğer kanunlarla verilen işleri,

Çözümler." denilmiştir.

Olayda, memur emeklisi olan davacının emekli maaşının 1/3 'üne, vergi borçları nedeniyle 6183 Sayılı Yasa uyarınca 25.06.2004 tarih ve 7507 sayılı Haciz Bildirisiyle haciz konulmuş; Davacının, 5510 sayılı Yasanın 93.maddesinin emekli aylıklarına haczi yasakladığından bahisle haczin kaldırılması yolundaki 26.02.2010 tarihli isteminin, davalı İdarece 23.03.2010 gün 5945 sayılı işlemle reddedilmesi üzerine, haczin kaldırılması istemiyle dava açıldığı anlaşılmıştır.

Konuya ilişkin Yasal durum gözetildiğinde, 5534 sayılı Kanun hükümlerine göre bağlanan aylıklar hakkında, 5510 sayılı Yasanın geçici 4. maddesi uyarınca, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce yürürlükte olan hükümlerin uygulanmasına devam edilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmaktadır.

Bir kamu kurumu olduğu tartışmasız bulunan Vergi Dairesince, 6183 sayılı Yasa'ya göre kamu alacağının(vergi borcunun) tahsili amacıyla kamu gücüne dayalı, resen ve tek yanlı olarak tesis edilen haciz işlemi, idari bir işlem niteliğini taşımakta olup, her iki yargı yerinde de emekli aylıklarına konulan haciz işleminin kaldırılması istemiyle dava açılmıştır.

Bu durumda, haczin kaldırılması istemiyle açılan davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesi kapsamında görüm ve çözümünde idari yargının görevli olduğu sonucuna varıldığından, Vergi Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Trabzon Vergi Mahkemesi'nce verilen 20.05.2010 gün ve E:2010/312, K:2010/287 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 06.06.2011 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.